

MICHAEL JACOBS, entrevista a Falk Richter en ocasió de la gira d'*En estat d'excepció*, 2007. Publicat al web oficial de l'autor. (Traducció: TNC)

La teva nova obra *En estat d'excepció* tracta de la descomposició de la societat, de la por pel que posseïm, de l'enclaustrament en guetos privilegiats. Què hi ha de real en aquest guió?

Fonamentalment, aquestes «gated communities» existeixen [...]. Però l'obra tracta sobretot de les pors o de la sensació que ja no es pot confiar en ningú. És la història d'aquesta parella que ha reballat per arribar a l'estrat superior de la classe mitja i que compleix el seu somni de viure en un territori amb seguretat. Aquest estrat professional existeix a nivell mundial, per això l'obra no està localitzada d'una manera concreta. Però és el que passa a totes les meves obres, que no succeeixen en un país concret, però que reaccionen més aviat al que passa en aquest moment en un Occident mundialitzat.

A les teves obres abordes els despropòsits de la societat actual. Et consideres un autor polític, en la tradició de Brecht?

Brecht és sens dubte un autor important, sobre el qual jo també he treballat fins a la sacietat. Però no em situaria en aquesta mena de tradició. Les meves obres parlen de la vida d'avui en dia i es confronten així amb temes pertinents des d'un punt de vista sociopolític. Quin sistema tenim exactament? Quin sistema econòmic? I com influencia aquest sistema econòmic d'una manera molt concreta la vida de cada individu. A *En estat d'excepció*, l'Home es troba molt a prop de la síndrome burn-out [síndrome del treballador desgastat], sent que la seva vida es troba desproveïda de substància, la sent artificial, i prefereix tornar a una vida exposada als perills.

Què pot fer el teatre, què ha de fer avui en dia?

El teatre ofereix l'ocasió d'aguditzar, fins i tot de modificar, la percepció de les persones. Les meves obres aborden un tema, i l'espectador s'hi enfronta a una dosi molt elevada. Aquesta sobredosi provoca alguna cosa. Aquesta mena de teatre és un lloc on cadascú es pot enfrontar a temes

concrets amb una concentració molt més gran. Es té una experiència completament diferent en un espai amb uns actors vius que davant d'un televisor, per exemple.

Quin paper tenen els mitjans de comunicació a les teves obres?

De fet, el mateix paper que a la realitat. Són allà, m'hi he d'enfrontar, de vegades també són pertorbadors, i contribueixen a complexificar la vida. Els mitjans de comunicació formen part de la nostra vida, en la mateixa mesura que la gent. Però els nous mitjans de comunicació no són tant el tema de les meves obres, en canvi intento trobar una trasposició: què provoca de fet tal o tal mitjà, i com se'l pot representar a escena? A la meva nova obra no és una càmera la que exerceix una vigilància generalitzada, sinó la manera en què la dona es comporta amb el seu marit. [...]